

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)
Štev. (Nº) 25

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
4 de julio - 4. julija 1996

Dr. Vital Ašič

Proslava slovenske državnosti

Zbrali smo se danes, dragi rojaki, da proslavimo peto obletnico, odkar je Skupščina Republike Slovenije sprejela temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, to je vstopa slovenskega naroda v neodvisno državnost.

Bil je to izreden, edinstveni dogodek v zgodovini našega naroda.

Dolga so bila prizadevanja za slovensko državnost in hotenja naroda, utemeljena na izročilih srednjeveške Karantanije, Koceljeve kneževine, zahtev po Zedinjeni Sloveniji iz l. 1848, poizkusih lastne državnosti po prvi svetovni vojni z mednarodno nepriznanim Državo Slovencev, Hrvatov in Srbov, avtonomistični deklaraciji v Kraljevini Jugoslaviji, ter raznih proglašanj samostojnosti med vojno in končno na svojstven način tudi ustanovitvi Republike Slovenije kot sestavnem delu jugoslovanske federacije.

Tem političnim temeljem za novo državo naj dodamo še kulturne, kakor so naši duhovni velikani kot Trubar, Vodnik, Prešeren, Levstik, Cankar in drugi in ne nazadnje vojaške tradicije, kot so bili staroslovanski protigermski upori v Karantaniji, protiturški boji, že v modernih časih obramba severne meje na Koroškem, in končno tudi organizaciji slovenske domobranske vojske v težavnih in za nekatere (seveda ne za nas) spornih okoliščinah.

O tem, koliko je doprinesla naši novi državi takojmenovana narodnoosvobodilna borba, bo treba še znanstveno in umirjeno ugotoviti uspešnost in njeno dejansko korist za narod, evaluirati dvomljiv kulturnoekonomski ter politični napredek po vojne Slovenije, če ga primerjamo s sosednjimi demokratičnimi zapadnimi državami, ter vzroke dokončnih teritorialnih izgub Koroške, Gorice in Trsta.

Pojem prve moderne slovenske vojske pod imenom vaških straž ali slovenskega domobranstva, zraslega iz ljudstva in na domačih tleh, ter njih borba za domače slovenske vrednote, še vedno neprijetno zveni tistim, ki so bili vzgojeni v duhu t. i. narodnoosvobodilne borbe.

Doživeli smo že padec berlinskega zidu, mogoče nam je tudi še dano doživeti objektivno, javno in splošnoveljavno ugotovitev v domovini, kdo je bil v viharjih časih svetovne vojne zaveden Slovenec in kdo izdajalec.

Sicer pa moramo, če skrbno brskamo po zgodovinskih spisih, že sedaj ugotavljati z zadovoljstvom, da se na svetovni ravni ta naša kritična doba že kar pravilneje ocenjuje. Znani angleški zgodovinar Arnold Toynbee jasno zatrjuje, da je bila prva reakcija proti okupatorju v Sloveniji združenje nekommunističnih strank (tajna Slovenska zveza), da so bile vaše straže in slovenski domobranci večinska vojska v lastni deželi, ter da so se zbrali v obrambo pred komunizmom in da je bil njihov prvi namen oborožiti se za uspešno sodelovanje z zapadnimi zavezniki, ko se le ti izkrcajo. (Arnold Toynbee, Hitler's Europe, str. 448)

Da še izraziteje poudarimo važnost in enkratnost ustvaritve prve slovenske države, bi se natančneje ustavil ob tem dolgem,

požrtvovalnem, bolečem in hrabrem procesu slovenskega naroda do svoje državnosti, ki ga je vodila neka skrivnostna roka (za nas brez dvoma božja previdnost) do svojega cilja.

Isti slovenski narod, še pred malo več kot petdesetimi leti obsojen na smrt in izginotje, je bil kot samostojna država mednarodno priznana prav od tistih, ki so ga nekoč hoteli izbrisati s površja zemlje.

Pomislimo tudi na dejstvo, da je še v sami Evropi še mnogo narodov, večjih kot mi (Škoti, Katalanci, Baski, Valižani in drugi), ki svoje samostojnosti kljub vsej upravičenosti, trudom in borbam še niso ali morda nikdar ne bodo dosegli.

Zavest o skupni slovenski politični pripadnosti je zaživela pod geslom Zedinjene Slovenije, važen programatičen korak, čeprav v sklopu avstrijske monarhije.

Po razsulu Avstroogrskega cesarstva, ko je bila razglašena samostojna Država Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki pa sploh ni uspela dobiti mednarodnega priznanja, sledi vstop v ponesrečeno državno tvorbo Kraljevine SHS, pozneje Jugoslavije.

V Sloveniji je kar splošno uveljavljen pojem, da je „slovenski narod stopil v krog suverenih narodov na zboru odposlancev v Kočevju 1943.“ (citiram Cirila Ribičiča). Vendar je znano dejstvo, da Kočevski zbor niso sestavljali legitimi predstavniki slovenskega naroda, (delegate je imenovala partija) kakor tudi, da Kočevski kongres ni dejansko izvrševal oblasti nad celotnim slovenskim ozemljem, mednarodnopravni pogoj za suvereno državo.

Naj se tudi spomnimo simboličnega prevzema oblasti in v okviru Kraljevine Jugoslavije Narodnega odbora v Ljubljani, ki so ga izvolili vsi bivši poslanci in župani Slovenije, demokratično izvoljeni pred vojno, na zasedanju na Taboru 3. maja 1945. Ta simbolična slovenska vlada, čeprav je predstavljala kar večino demokratičnih strank, je nastala še pod nemško okupacijo ter ni imela dejanskega izvrševanja oblasti nad Slovenijo.

Poudariti pa moram, da so ti naši možje že pred enainpetdesetimi leti aplicirali načelo veljave trajanja zadnjega demokratičnega mandata za primer vojne, princip, ki ga uzakoni sedanja slovenska ustava.

81. člen določa: „Če bi se mandatna doba državnega zbora iztekla med vojno ali v času trajanja izrednega stanja, preneha njegov mandat šest mesecev po prenehanju vojne ali izrednega stanja...“

V novi stalinistični Jugoslaviji je Slovenija pridobila vsaj formalni status Republike, meje, lastno ime, ter ji je bil vrnjen večji del odvzetega etničnega ozemlja, kljub tragičnim in dokončnim izgubam Trsta, Gorice in Koroške.

Nova ustava Federativne Republike Jugoslavije iz l. 1974 v preambulah in temeljnih načelih vsaj formalno poudarja pravico vsakega naroda do samoodločitve, vključno do odcepitve.

Moremo torej ugotavljati v obeh Jugoslavijah prav počasni razvojni proces, načrten, ki je našo Slovenijo končno pripe-

(Nad. na 2. str.)

Tone Kuntner

Pozdravljena domovina!

Slavnostna beseda na osrednji ljubljanski slovesnosti ob Dnevu državnosti in 5. obletnici osamosvojitve Slovenije 25. junija 1991

Drage Slovenke in Slovenci, prebivalci raja pod Triglavom in rojaki iz tujine, dragi meščani našega glavnega mesta, dragi državljani samostojne Slovenije!

Naša domovina praznuje!

Zbrali smo se, da bi praznovali z njo, da bi se z njo veselili, ki je bila pred petimi leti še viničarski dom ali podstrešno stanovanje v razpadajočem bloku in je danes samostojna družinska hiša s še ne čisto posušeno smrečico na slemenu. In naš Dom. Dom, v katerem živimo in sanjamo.

Pravkar smo slišali verze našega velikega Prešerna, verze himne, ki jih imamo, morda edini med narodi tega sveta, zapisane tudi na denarju. In ni koračnica, temveč vesela napitnica, pesem prijateljem. Ti in mnogi drugi slovenski verzi najbolj resnično in zgoščeno govore o slovenski zgodovini, o našem hrepenenju, življenjski moči, radosti, ponosu, kljubovanju in nikoli ubitem upanju.

NI ŽIVLJENJA BREZ RADOSTI DO ŽIVLJENJA! To velja za življenje slehernika, družine, naroda, države... Življenje brez radosti začne o sebi dvomiti, se nažirati in razžirati, zastrupljati samo sebe in propagati. Naravno. In tudi prav.

Z življenjsko radostjo in s srčno norostjo smo kljubovali skozi vse čase vsem nasiljem in grozečim smrtnim. In zmeraj tudi zmagovali. S srcem, ne s pametjo! Pamet je zmeraj pametna in narekuje: premisliti, presoditi, počakati... Pamet je zmeraj tudi račun. Srce nikoli ne premisli, a vedno ravna srčno! Pa tudi prebrisano in modro.

Tako smo, hvala Bogu, ravnali tudi leta 1991.

Danes torej praznujemo zmago srca, zmago ljubezni. Ljubezen pa ni ne leva ne desna, je ena sama in nerazdeljiva, kot pravi Cankar.

In tako nam je ravnati zmeraj. V velikih zgodovinskih in malih vsakdanjih človeških dejanjih.

Usoda Slovencev je po velikem hrepenenju, potokih solza in krvi končno vendar v slovenskih rokah. Imamo torej svojo oblast. Ampak ta oblast naj ne bo le oblastna, ampak tudi častna. Nosilci oblasti naj ne

bodo tisti, ki sovražijo, temveč tisti, ki ljubijo.

Mnogi se danes norčujejo iz domovinske ljubezni, sejejo malodušje, ker imajo svoje račune ali ker so po naravi ciniki, — v dejanjih in tudi v besedah.

Malodušje in cinizem razžirata. Radost in ljubezen gradita. Zato je škodljivo in nevarno za našo mlado domovino, da ima celo take vrste hišnike. Zlasti pa je skrajno neetično in nemoralno, da se ljudje, ki ne čutijo ljubezni in ne zmorejo radosti, pustijo izvoliti na takšna mesta in so upravljalci naše skupne hiše, našega edinega Doma.

Toda malodušje in cinizem je mogoče ubiti. Z radostjo in ljubeznijo!

Neredki trdijo, da je v poslu, o katerem govorim, smešno in neumno izgubljati besede o etiki in morali. Trdim ravno nasprotno! Vedno znova je treba govoriti o tem in se preverjati, kajti čisto gotovo je in neštet dokazov obstaja, da neetičnost in nemoralnost praviloma razžirata in počasi zrušita vase še tako velike in na videz neuničljive zgradbe. Etika in morala sta nepogrešljivo zamešani v malto za trdnjše gradnje.

Svojo majhno in lepo Domačijo moramo ohraniti in utrditi za dolgo življenje, da bo hiša in Dom tudi našim vnukom, njenim bodočim ponosnim gospodarjem.

Gojimo RADOST, sejmo ZAUPANJE!

*Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!*

*Bog živi vas, Slovenke!
Žive naj vsi narodi!*

*Bog živi vse,
ki smo zato se zbratli,
ker dobro v srcu mislimo!*

In pozdravljena, domovina, lepa in praznična, ki si v nas in z nami, ki te ljubimo in brez tebe ne moremo živeti, pozdravljena samostojna, neodvisna in svobodna!

Živi dolgo in klubuj vsem neprijaznim viharjem časa!

Živela država Slovenija, naša hiša, naš Dom!

NOSTALGIJA

Skupina državljanov, ki pa je sestavljena iz dela Zveze borcev, je zadnje dneve junija uradno predstavila novo gibanje, imenovano Slovenska pot. Njen predsednik je Vlado Ambrožič - Novljan, član je tudi Ivan Jan. Gibanje ni stranka in to ne želi biti, državljane pa želi podučiti o usodnosti in nepravilnosti „družbenopolitične preobrazbe“ pri prvih demokratičnih volitvah 1990. Glavna napaka teh sprememb naj bi bila v tem, da so delavcem in državljanom odvzeli veliko socialnih in upravljalških pravic, temelj vseh zmot pa je zakon o denacionalizaciji. „Sodelavci okupatorja“, pravijo v svoji deklaraciji, ne bi smeli dobiti nikakršnih pravic, najmanj pa lastninske pravice. Isti teden je tiskovno konferenco

sklicala tudi Komunistična partija Slovenije pod vodstvom dr. Lenardiča, ki obtožuje oblast, da je skušala nanj narediti že nekajkrat atentat. Podpisana „opravnomočenka“ pod dokument KP Slovenije je Danka Lenardič, ki pa je (po naključju) tudi podpisnica Slovenske poti. Program Slovenske poti je skorajda povsem podoben programu ZLSD, reformiranim komunistom.

Gre očitno za logistično podporo komunistom in za odpiranje nostalgije po privilegijih iz časa komunizma. Potrjuje se tudi teza dr. Marka Kremžarja, da komunistični internacionalizem vedno prijezdi na konju nacionalizma.

Naš dopisnik iz Slovenije

Proslava slovenske državnosti

(Nad. s 1. str.)

ljal do samostojne države, in ki ga šele sedaj lahko dojamemo v polni zgodovinski perspektivi.

Iz klavne in okrnjene Dravske banovine v Kraljevini Jugoslaviji se je Slovenija v novi socialistični Jugoslaviji vsaj upravno spremenila v Republiko Slovenijo, zajela večinsko slovensko etnično ozemlje, dosegla kot federalna republika svoje lastno slovensko ime in bila deležna tudi gotove gospodarske avtonomije, temelj bodoče osamosvojitve... Brez te republike, ne bi bilo Skupščine Republike Slovenije (kljub centralizmu in birokratizmu vladajoče partije), ki je omogočila formalno in dejansko pot do samostojnosti.

Razvil se je tudi v tej formalni republiki s teritorialno obrambo osnutek slovenske moderne vojske. Celo to, Slovenija je imela kar precizno začrtane meje s sosednimi državami in Hrvaško, dragocen pripomoček k poznejši osamosvojitvi.

Proti prizadevanjem sil za centralizacijo Jugoslavije se je porodila tudi misel o t.i. asimetrični ureditvi Jugoslavije, ki bi dala posameznim federalnim članicam možnosti, da izbirajo med konfederalnim položajem in položajem federalnih enot z bolj ali manj omejeno samostojnostjo.

Slovenija se je seveda zavzemala za asimetrično ureditev in jo začela praktično uresničevati s sprejemom amandmajev k ustavi R. S., kar je več ali manj dopuščala zvezna ustava. („Cilj k amandajev k ustavi SFRJ 1988 je daljna krepitev enakopravnosti narodov in narodnosti ter ustavnega položaja in odgovornost republik.“)

Najvažnejši amandmaji k slovenski ustavi so bili:

Pravica slovenskega naroda do samoodločbe, ki vključuje tudi pravico do odcepitve in združitve, in je trajna, celovita in neodtujljiva (10. amandma).

Če organi federacije sprejmejo odločitev v nasprotju z republiko, je ta dolžna sprejeti ukrepe, da zavaruje svoje pravice in da republiška skupščina lahko sklene, da se vprašanje, ki zadeva uresničevanja suverenih pravic Slovenije, predloži ljudem in občanom, da se na referendumu o njem izjavijo (71. amandma).

Seveda je zvezna vlada izpodbijala te amandmaje k slovenski ustavi in je že takrat kazalo, da ne bo prišlo do mirne rešitve.

Spomladi l. 1988 se objavi Gradivo za slovensko ustavo, l. 1989 pride do Majniške deklaracije, nato je DEMOS sprejela deklaracijo o slovenski samoodločbi, ki izhaja iz Majniške deklaracije.

Marca 1990 je Skupščina sprejela nove amandmaje ter deklaracijo o urejanju razmerij, kjer proglašala, da bo samostojno

sprejemala ukrepe gospodarske samozaščite in v primeru nasprotij federalnih odločitev z republiškimi, so veljavne te zadnje, s čimer se postavlja Slovenija v pravi konfederalni položaj.

Na volitvah aprila 1990 so zmagale stranke, ki so bile za hitrejše in radikalnejše uveljavljanje samostojnosti.

Julija 1990 je novoizvoljena Skupščina sprejela deklaracijo o suverenosti R. S., s katero se odloča za konfederalno razmerje med republiko in zvezno Jugoslavijo. Po amandmaju 96/98 se ne uporabljajo določbe Jugoslavije, ki niso v skladu z ustavo Slovenije. Ta prevzame v svojo kompetenco služenje vojaškega roka in samostojno urejanje teritorialne obrambe.

8. decembra 1990 so vse politične stranke podpisale dogovor o skupnem nastopu na plebiscitu ter ugotovljale, da sta jim osamosvojitve in neodvisnost Republike Slovenije temeljni usmeritvi in cilji. Istega dne je tudi Skupščina R. S. sprejela zakon o plebiscitu o samostojnosti in neodvisnosti R. S., čigar znan izid 23. decembra 1990 je pred narodom in svetom potrdil legitimnost odločitve o samostojnosti in neodvisnosti države Slovenije.

Uresničevanje te plebiscitne določitve je bilo še dolgo:

20. februarja 1991 je Skupščina sprejela resolucijo o predlogu za sporazumno razdružitve s SFRJ t.j., da bo prevzela v šestih mesecih vse potrebne pravne akte in ukrepe, da bo lahko prevzela izvrševanje suverenih pravic, prenešenih na organe in začela pogajanja o pravnem nasledstvu SFRJ in o bodoči ureditvi medsebojnih odnosov po načelih mednarodnega prava.

Naslednji amandma 99 ustvarja ustavno pravno podlago za prenos suverenih pravic nazaj na Slovenijo.

Amandma 100 določa grb in zastavo.

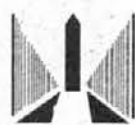
Končno: 25. junija 1991 je Skupščina Republike Slovenije sprejela temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije.

Ta dokument je realizacija obveznosti, ki izhajajo iz dokumentov sprejetih ob razpisu in izvedbi plebiscita ter ima ustaven ali celo nadustaven pomen, saj z njim preneha veljava ustave SFRJ.

Isti dan je Skupščina sprejela Deklaracijo o neodvisnosti, s katero obvešča javnost o motivih in ciljih, ki jih ima osamosvajanje Slovenije. Vsem je znana oborožena agresija jugoslovanske vojske nad Slovenijo, herojska, splošna ter uspešna slovenska obramba in končna zmaga. To bogato obdobje naše zgodovine pa presega današnjo komemoracijo obletnice 25. junija 1991.

Dosegli smo torej naš cilj: lastno narodno državo.

(konec prihodnjič)

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Antonio Mizerit

Izid prvih volitev za župana v prestolnem mestu je pomenila najhujši poraz, kar jih je doslej doživela menemistična vlada. Peronistična stranka, ki je obenem prvič nastopala razklana na dve skupini, je zasedla komaj tretje mesto, daleč za radikali in frentisti. Nadaljnji razvoj bo pokazal, kako si vlada razlaga ljudsko nejevoljo.

SVOJEVRSTNI VOLILCI

Izid volitev je bil pravzaprav že prej napovedan. Razne ankete so jasno kazale, da prednjači radikal De la Rúa pred socialistom La Porta, in da dosedanji župan Domínguez ostaja na tretjem mestu. Vendar so razne skupine upale, da se bodo rezultati nekoliko spremenili, čeprav je zadnje dni število neodločenih, ki bi lahko tehtnico nagnili na eno ali drugo stran, hitro padalo. Dejansko je socialista La Porta upal na zmago, peronisti pa so se vdali porazu, a upali na nekoliko boljši izid.

Kot smo lahko slišali in brali, je zmagal radikal De la Rúa z okoli 40% glasov. La Porta je bil drugi (26%), Domínguez tretji (19%), Béliz pa četrti (13%). Ostalih kandidatov niti ni vrdno omenjati, saj nobeden ni dosegel niti 1%. Tako bodo radikali znova upravljali prestolno mesto, ki jim je bilo že tradicionalno naklonjeno, a jim je zadnji čas obračalo hrbet v prid Solidarnostne fronte.

Te volitve pa so tudi znova pokazale, kako svojevrstni so volilci prestolnice, in kako močan je še vedno kavdilizem v argentinski družbi. Kljub zmagi radikalov na županskih volitvah, pa so bili poraženi kar se tiče glasovanja za ustavodajno skupščino. Tu je zmagala Solidarna fronta s 35% glasov, drugi so bili radikali (27%), tretja vladna stranka (15%), zadnji pa Bélizovi z 8%. Da je FREPASO dosegel največ ustavodajnih poslancev je gotovo pripisati prvi kandidatini njihove liste; Graciela Fernández Meijide ima na buenosairesko prebivalstvo poseben magnetizem. Za seboj je potegnila izredno število glasov in jih odvzela radikalizmu. To ima še posebno vrednost, če upoštevamo svojevrsten sistem volitev; da so delili glasove (volili so eno stranko za župana, drugo za ustavodajne poslance), so morali volilci iti v volilne sobice s škarjami, da so rezali glasovnice. Če upoštevamo kaj različne rezultate, moramo predvidevati, da je vsaj tretjina volilcev imela s seboj škarje.

Kakšen udarec je bil za vlado ta poraz, si lahko predstavljamo zlasti, če upoštevamo, koliko denarja je bilo vloženega v volilno kampanjo; in še, koliko fondov je že vse zadnje mesece vlada poslala mestni občini, da je silno pospešila javna dela, izboljšala življenjske pogoje v mestu, vse seveda v prid ugleda dosedanjega župana in peronističnega kandidata. Pa ni vse nič pomagalo. V porazni rezultat peronističnih kandidatov je gotovo vplival tudi Béliz, ki je stranko zapustil pred meseci in ustanovil lastno „Novo vodstvo“ (Nueva Dirigencia), za seboj pa potegnil vrsto strankinij veljakov, pa tudi večje število glasov. Najbolj zanimivo je, da je Béliz izstopil iz stranke, ostali vodje pa ne. Celo Patricia Bullrich, njegova najmočnejša podpora in prva kandidatinja njegove stranke za ustavodajne delegate, je še vedno članica peronizma: ni izstopila in stranka je ni izgrala. Vse to pa ima opraviti z notranjim trenjem v peronizmu, kjer imajo pred očmi predsedniške volitve leta 1999. Béliz je tesno povezan z bivšim tucumanskim guvernerjem (Ramónom Ortego), medtem ko je

podpredsednik Ruckauf, ki je kot prvi kandidat ustavodajne liste pri peronizmu dosegel komaj 15% glasov, zaveznik guvernerja province Buenos Aires Eduarda Duhaldeja, ki je najresnejši tekmeč za peronistično predsedniško kandidacijo leta 1999.

NIČ NE POMAGA PO TOČI ZVONITI

Da bolje razumemo vladni poraz, je treba omeniti, da je predsednik Menem, takoj ko so bili znani rezultati volitev dejal, da „gre le za eno županstvo“. To je seveda kaj neumen izgovor. Prestolno mesto ima tri milijone prebivalcev in je drugo volilno okrožje v državi, takoj za provinco Buenos Aires in še pred provincama Córdoba in Santa Fe. Po novi ustavi bo imelo omejeno avtonomijo, a v državnem kongresu ima kar 30 poslancev. Da je dejansko za opozicijske stranke glasovalo kar 80% volilcev, ni razveseljivo dejstvo za vlado. Res je, da je ostala država kaj močno vključena v razne provincijske strukture peronizma; a res je tudi, da ima radikalizem še vedno precejšnjo moč, in da nenehno rastejo povsod glasovi za Solidarno fronto, ki se jači zlasti z odpadniki peronizma.

Izid prestolniških volitev je gotovo za vlado močan alarmni zvonec. Zadnje čase smo namreč lahko beležili vrsto dogodkov, ki niso bili v prid. Sem je treba beležiti razne primere korupcije, v prvi vrsti afero med IBM in Državno banko ter Davčno direkcijo. Objava procentov brezposelnosti, ki jo je javnost sprejela komaj nekaj dni pred volitvami tudi ni pozitivno vplivala na volilce. V vladi so namreč smatrali, da je brezposelnost padla z nad 18% na manj kot 16%. A končno se je izkazalo, da je brezposelnost ostala na 17,1%, in zlasti, da bo tam ostala še precej časa.

Posebej pa je treba zabeležiti ljudsko vstajo na jugu. Pretekli teden je namreč kakih 20.000 prebivalcev krajev Cutral Cú in Plaza Huincul zasedlo južne ceste in preprečilo promet, ko so protestirali zaradi hude brezposelnosti. Tam naj bi zgradili kemično tovarno, pa je provincijska oblast umaknila zadevni načrt. Reakcija je bila huda, in prišlo je do spopadov med manifestanti in varnostnimi organi. Ljudje so odnehali šele, ko je vlada napovedala, da bodo tovarno končno zgradili in tudi drugače skušali reševati problem brezposelnosti. A medtem so prizori te ljudske vstaje na televizijskih zaslonih prestolnice tudi že opravili svoje delo.

Istotako je negativno vplivalo na volilce dejstvo, da je teden pred volitvami vlada napovedala temeljito spremembo v organizacijskem ustroju, da zniža državne stroške (odpravljenih je bilo večje število tajništav in podtajništav), potem pa napovedala, da bo ustvarila štiri nova ministrstva, ki bodo dejansko požrla ves prihranjeni denar. Medtem pa državni deficit ne vzdržno raste in gospodarski minister Cavallo je že napovedal, da bo od kongresa zahteval, naj mu odobri naknadnih 2.500 milijonov dolarjev, da pokrije deficit tekočega leta.

Tako. Prestolniške volitve so za nami. Precej zanimivih zaključkov se da razbrati iz njih, a za danes je premalo prostora. Dejstvo pa je, da argentinska politika nikakor ni dolgačasna in da bomo v bodoče prisostvovali še marsikateremu presenečenju. Za prihodnje leto so naknadne poslanske volitve v vsej državi. Tedaj bo bolj vidno, kam se suče politični veter v državi.

Praznovanje v Clevelandu

Republikanski kandidat na predsedniških volitvah v ZDA Bob Dole se je v Clevelandu udeležil slovesnosti ob peti obletnici osamosvojitve Slovenije, ki so organizirali ameriški Slovenci. Dole je poudaril, da je Slovenija v petih letih dosegla velike uspehe in je lahko zgled za druge. Guverner ameriške zvezne države Ohio George Voinovich je spregovoril o svojih dveh obiskih v Sloveniji, medtem ko je slovenski veleposlanik v ZDA Ernest Petrič v svojem nagovoru orisal uspehe mlade slovenske države in se ameriškim Slovincem zahvalil za vso njihovo podporo.

Ker je ameriška kampanja na višku, je takoj nato, ko je Dole odšel iz dvorane, poslal ameriškim Slovincem pismo tudi

demokratski kandidat in ameriški predsednik Bill Clinton, kjer jim je čestital ob Dnevu državnosti republike Slovenije in peti obletnici osamosvojitve. „Slovenija je model za nove svobodne države sveta,“ je zapisal Clinton in poudaril, da so ZDA pomagale Sloveniji pri vsakem koraku in da jo bodo podprle tudi, ko bo postala članica „družine demokratičnih držav.“

O prireditvi v Clevelandu in o Doleovem govoru so poročali vsi ameriški televizijski kanali in Slovenija se je prvič po vojni leta 1991 tako odmevno pojavila v ameriških medijih.

V časopisih so poudarjali, da je Slovincem in njihovim potomcem v ZDA približno 350.000.

PRAZNOVANJE DRŽAVNEGA PRAZNIKA V SLOVENSKI HIŠI

Kot vsako leto smo Slovenci v Argentini skupaj praznovali obletnico — to pot že peto — samostojnosti težke pričakovane slovenske države. V soboto po prazniku, 29. junija, smo se zbrali zvečer v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši, kjer je delegat slovenskih dušnih pastirjev župnik **Jože Škerbec** daroval sveto mašo v ta spomin, pridigo pa je navezal na sodelovanje in zasluge Cerkve pri osamosvojitvi.

Po maši so se vsi zbrani gostje zgnili ob spomeniku našim padlim, kjer je Zedinjena Slovenija položila venec v njihov spomin, vsi pa smo zapeli Oče, mati...

Nato se je v glavni dvorani nadaljevalo slavlje z akademijo in slavnostno večerjo. Nad dvesto rojakov je zasedlo elegantno pripravljene mize, kulturni referent **ZS arh. Jure Vombergar** (ki je pripravil ves program) pa je pričel slavnost in jo povezoval. V dvorano sta predsednika mladinskih organizacij prinesla obe državni zastavi, ki smo ju pozdravili s himnama.

Napovedovalec je nato dejal:

„Začenjamo s proslavo dneva slovenske državnosti, to je, razglasitve neodvisne Republike Slovenije, kar se je zgodilo pred petimi leti, dne 25. junija leta 1991. Ta dan bo ostal v zgodovini slovenskega naroda zapisan z zlatimi črkami, pa naj se zgodi karkoli, kar Bog, gospodar zgodovine, v svoji previdnosti namenja.“

Slovenci v Argentini imamo običaj, da na ta dan še posebej počastimo našo slovensko zastavo. Na bivši narodni praznik 29. oktobra 1966, to je, pred 30 leti, je takratni Slovenski narodni odbor v zdomstvu izdal odlok, da se poleg narodnega praznika praznuje tudi dan slovenske zastave.

Tokrat je prvič, da moremo praznovati dan slovenske državnosti ob prisotnosti veleposlanika Republike Slovenije. Zato v imenu društva Zedinjena Slovenija, ki je pripravilo to proslavo, pozdravljam veleposlanika dr. Janeza Žgajnarja in soprogo.

Pozdravljam predsednika našega osrednjega društva Zedinjena Slovenija, vse predsestnike in odbornike naših slovenskih krajevnih Domov, kulturnih, gospodarskih, političnih, mladinskih, borčevskih in dobrodelnih ustanov in organizacij, družbenih občil, ter vse profesorje, učiteljice in učitelje družine slovenskih šol v Argentini, delegata slovenskih dušnih pastirjev v Argentini in hišnega gospodarja ter vse naše dušne pastirje in katehete.“

Najprej je nagovoril zbrane veleposlanik Republike Slovenije v Argentini **prof. dr. Janez Žgajnar**, ki je omenjal trdno po-

vezanost Slovencev v Argentini z domovino, kar priča vrsta proslav ob tej peti obletnici: obiski fotografa Modica, novogoriškega gledališča, proslave v Bernalu, Triglavu, Rosariu, na veleposlaništvu, otvoritev trga z imenom República de Eslovenia v San Martinu in sedaj ta. Končno se je vsem prisotnim zahvalil in jim čestital.

Sledil je slavnostni govor podpredsednika Zedinjene Slovenije **dr. Vitala Ašiča**, katerega prvi del objavljamo v uvodniku, v naslednji številki pa bomo objavili nadaljevanje. Govor so napeto poslušali vsi gostje, saj je jasno in izčrpno prikazal pot Slovenije v lastno državnost.

Vse navzoče je še pozdravil **dr. Janez Zorec** iz Pariza v imenu vseh Slovencev tega velenesta, ter v imenu prijatelja naše skupnosti veleposlanika v Franciji **dr. Andreja Capudra**.

V kulturnem programu so sodelovali pri glasbenem delu naslednji pevci: Ani Rode, Cvetka Kopač in bratje Debevec: Luka, Matija in Matevž, ob instrumentalni spremljavi prof. Ivana Vombergarja. Zapeli so naslednje narodne pesmi: Moj dom, Ob Kolpi, Tam gori za našo vasjo, Škrjanček poje, So ptičice zbrane, Po jezeru blizu Triglava, Oj ta mlinar, Iz stolpa sem mi zvon doni in Slovenec sem. Med omenjenimi pesmimi je Andrejka Vombergar Štrfček brala poezije Toneta Kuntnerja in pokojnega Franceta Papeža.

Sledila je podelitev odličij duštva Zedinjena Slovenija za leto 1996, katere je izročil predsednik Marjan Loboda. V kratkem nagovoru je podal razloge, s katerimi naše osrednje društvo v soglasju z Medorganizacijskim svetom, ki povezuje vse krajevne Domove ter druge ustanove, utemeljuje podelitev omenjenih priznanj ter imena oseb, ki bodo letos ta priznanja prejela. Dejal je:

„Kot je že nekaj let v navadi, Zedinjena Slovenija ob priliki praznovanja Dneva slovenske državnosti in slovenske zastave, podeli posebna priznanja zaslužnim graditeljem naše skupnosti.“

V skoro 50 letih se je nam ta naša skupnost priljubila. Starejšim, rojenim še v Sloveniji pomeni košček tiste domovine, katero so morali pred tolikimi leti nasilno zapustiti, mlajši, že tu rojeni, pa se v njej počutijo kot v varnem zavetju. Ni bilo lahko 14.000 km od rodne domovine ustvariti in ohranjati pri življenju to slovensko oazo sredi širne argentinske pame. Naravno je torej, da to našo skupnost, ki smo jo s tolikimi žrtvami ustvarili in jo s tako ljubeznijo negujemo, včasih morda kar ljubo sumno čuvamo in branimo pred vsakim, ki bi

jo hotel na kakršen koli način omalovaževati in razdirati.

Visoko cenimo in spoštujemo vse delo in žrtve, ki so jih naši številni kulturni in javni delavci na najrazličnejših področjih doprinesli za njen obstanek in razvoj. Na ta način se hočemo vsaj na skromen način zahvaliti za večkrat tiho in nepoznano delo, brez katerega naša skupnost ne bi bila to kar je.

Dolga vrsta njih, ki so nam vse to posredovali, je že v večnosti in se jih danes hvaležno spominjamo; upajmo, da jim je božji Umetnik že podelil neminljivo odličje tudi za to njihovo delo tu na zemlji.

Prišel bo dan, ko bo tudi naša matična domovina Slovenija spoznala in ovrednotila delo slovenskih kulturnih delavcev, ki so v deželi pod Južnim križem, skoro pol stoletja, medtem ko je bila tam tudi kultura sužnja diktature, ohranjali za ceno neprecenljivih žrtev slovensko krščansko kulturno tradicijo. Kot seme izkruvelega rodu so zvesti vrednotam, za katere je umrlo toliko naših najboljših, vztrajno pripravljali pot slovenski samostojnosti. Tudi to bo nekoč priznanje.

Prav gotovo so poleg šolnikov, naši gledališčniki in pevci tisti, ki so vseskozi pomagali ohranjati našo skupnost živo in povezano med seboj. Mirno lahko rečemo, da je prav za gledališkim in pevskim udejstvovanjem skritega toliko požrtvovalnega dela, kot malokje. Kdo bi mogel prešteti vse ure režiserjev, igralcev, scenografov, pevovodij, organistov in pevcev, ki so bile vložene v teku pol stoletja našega zdomstva in izseljenstva v neštete igre, koncerte in akademije.

Ko smo izbirali današnje odlikovance smo imeli v mislih vse tiste naše znane in neznane, še žive in že pokojne gledališčnike in pevce, katerim prav po teh predstavnikih izrekamo vse priznanje in zahvalo.

Po predhodnem posvetu s predstavniki naših Domov in organizacij povezanih v Medorganizacijskem svetu, smo se odločili, da podelimo priznanje ZEDINJENE SLOVENIJE ZA LETO 1996 trem eminentnim delavcem na področju našega gledališkega in pevske-glasbenega udejstvovanja — to so: gospa **Anka Savelli Gaserjeva**, gospod **Frido Beznik** in gospod **Maks Borštnik**.

Nato sta predsednik Marjan Loboda in tajnica Alenka Poznič izročila priznanja in obrazložila, zakaj so jim bila podeljena.

Vsi poznamo naše slavljence: **Anka Savelli Gaserjeva** že dolga leta uspešno vodi naš pevski zbor Gallus in ga drži na visoki ravni ter z njim tudi uspešno predstavlja slovensko pesem v javnosti. Režiser **Frido Beznik** je organiziral nešteto vrsto akademij z mladino, režiral mnoge klasične in moderne gledališke predstave ter že leta preliva živo slovensko besedo v zavest mladih. Režiser in igralec **Maks Borštnik** pa je že od vsega početka našega izseljenstva prikazal na odru neštete izdelane like, kot režiser pa vsako leto pripravi vsaj eno kvalitetno delo. (Žal se ni mogel osebno udeležiti te slavnosti.)

Vsi prisotni so obdarovalcem v zahvalo in priznanje ploskali. Frido Beznik pa je nato recitiral občuteno Balantičev Sen o vrnitvi, ki je marsikomu privabila solze na lice.

Nova slovenska knjiga v zdomstvu bi morala biti motiv za posebno slavlje, kajti malokdo, razen tistih, ki pri izdaji knjige sodelujejo vedo, koliko truda (zastonskega namreč) je vložena v priprave. Predstavljena je bila knjiga „Na dolgo pot“, še eno pričevanje o tem, kaj se je godilo med vojno in revolucijo ter po njej, v času, ko se protagonisti na drugi strani ničesar več ne spominjajo pa tudi ničesar ne obžalujejo. To pričevanje je že nekoč bilo objavljeno kot podlistek v tedniku Svoboda Slovenija. Avtor, pokojni dr. Ludvik Puš je ob svoji

smrti zapustil del svojega premoženja Svobodni Sloveniji in izrazil željo, da objavi njegove spomine v knjigi. Milena Jerebič Ahčin, ki je knjigi napisala uvod in jo pripravila za tisk, jo je nato predstavila. Knjiga je vsem na razpolago za zmerno vsoto \$ 10, ker je del mecenškega daru. Na mestu je bilo prodanih nad 100 izvodov.

S tem je bil uradni del proslave končan. Gostje so posegli po dobrih jedeh, ki jih je okusno in elegantno pripravila kuhinja v Slovenski hiši pod vodstvom Polone Havelka, prijazno pa nas je postregla mladina.

TD

KAKO JE PRAZNOVALA SLOVENIJA

Ob Zbiljskem jezeru pri Medvodah je bila 22. junija osrednja slovesnost Slovenskih krščanskih demokratov v počastitev pete obletnice državnosti Slovenije. Slavnostni govornik je bil predsednik stranke in predsednik prve vlade v samostojni državi **Lojze Peterle**.

V Cankarjevem domu je bila 24. junija na predvečer Dneva državnosti in ob peti obletnici osamosvojitve Slovenije slavnostna akademija z naslovom Pozdrav domovini. Slavnostni govornik premier **Janez Drnovšek** je za dogodka ob prelomu desetletja dejal, da je Slovenija z odločno obrambo in uspešno diplomacijo vzpostavila dejansko suverenost na svojem ozemlju, vzpostavila svojo demokratično državo, in izrazil obžalovanje, da se nekaterim drugim narodom takrat ni uspelo izogniti vojni, žrtvam in razdejanju. Premier je spomnil na dejstvo, da dvakrat v tem stoletju, ob svetovnih pretresih, „Slovenci nismo mogli ali pa znali vzpostaviti povsem svoje države. Tretjič je uspelo.“ Izkoristili smo trenutek, ko samoodločba narodov ni bila le beseda na papirju, ampak je postala možnost, je dejal.

Slavnostno sejo ob peti obletnici osamosvojitve je priredila tudi Konferenca za Slovenijo Svetovnega slovenskega kongresa. Slavnostni govornik, predsednik Konferenca za Slovenijo **Daniel Starman** je opozoril na potrebo po pomladitvi članstva in se zavzel za ustanovitev fundacije za zaščito slovenskega jezika, ki naj bi omogočila vzpostavitev nekakšne svetovne univerze za ohranitev slovenskega jezika.

V ljubljanski stolnici je bila ob peti obletnici slovenske osamosvojitve slovesna maša, ki jo je daroval ljubljanski nadškof in metropolit dr. **Alojzij Šuštar**.

V Cankarjevem domu je bila javna tribuna strokovnega sveta Socialdemokratov Slovenije, s katero so v tej stranki obeležili 5. obletnico osamosvojitve. Predsednik SDS **Janez Janša** je uvodoma predstavil oceno stanja in možne spremembe na posameznih področjih izvršne oblasti.

Slovenija je peto obletnico razglasitve samostojnosti obeležila s tremi osrednjimi proslavami, med drugimi tudi z uradno prireditvijo **Kons 5**. Že tu se je zapletlo.

Minister za kulturo **Janez Dular**, pred-

(Nad. na 4. str.)

Dobitnika priznanj ZS režiser Frido Beznik in dirigentka Anka Savelli Gaserjeva

ZGODILO SE JE V SLOVENIJI

Predsednik slovenske vlade Janez Drnovšek in Zoran Thaler, ki opravlja naloge zunanjega ministra, sta se 22. junija v Firencah udeležila vrhunškega sestanka Evropske zveze. Slovenija je tokrat prvič sodelovala na evropskem vrhu, potem ko je 10. junija letos podpisala evropski pridružitveni sporazum z zvezo. Evropski vrh je v sklepnem dokumentu poudaril pomen strategije priprav pridruženih držav za polnopravno članstvo in posebej omenil, da v tej strategiji sedaj sodeluje tudi Slovenija. Drnovšek je poudaril, da države članice EZ Slovenijo štejejo med prve favorite in najperspektivnejše prihodnje članice zveze.

Na ministrstvu za obrambo je 24. junija potekalo 3. slovensko-ameriško srečanje delovnih skupin za sodelovanje na obrambnem in varnostnem področju, s katerim je ameriška delovna skupina, ki jo vodi pomočnik obrambnega sekretarja za mednarodno varnostne zadeve Franklin Kramer, začela svojo evropsko turnejo. Ta je v izjavi po srečanju poudaril, da bo ukinitve embarga na uvoz orožja v Slovenijo omogočilo še nadaljnje poglobljanje sodelovanja, predvsem udeležanje nekaterih načrtov s področja varnostnega sistema. Slovenski obrambni minister Jelko Kacin pa je napovedal obisk ameriškega obrambnega ministra Williama Perryja v Sloveniji.

Prihodnje zasedanje politično-vojaškega odbora zveze Nato bo oktobra ali novembra letos v Sloveniji. Gre za prvi primer, da bo politično-vojaški odbor zasedal izven sedeža Severnoatlantske zveze v Bruslju. Iz slovenskih diplomatskih virov v Bruslju se je izvedelo, da se je omenjeni odbor za to odločil soglasno na pobudo Slovenije. Srečanje, ki se ga bodo udeležili predstavniki vseh 16 članic Severnoatlantske zveze in 28 partnerskih držav, bo posvečeno civilno-vojaškemu odnosom in demokratičnemu nadzoru nad vojsko.

Ob breznu pod Krenom v Kočevskem Rogu je bila v nedeljo, 23. junija spominska slovesnost za tam pobitimi žrtvami komunističnega nasilja. Slovesno mašo je vodil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Obrambno ministrstvo je odločno zanimalo pisanje egiptovskega časnika Al Ahram, češ da je Egipt v Sloveniji kupil večje število izstrelitvenih sistemov za rakete z dometom do 500 kilometrov. Slovenija nikoli ni imela in ne razpolaga z raketami vrste Scud, zato tudi nima mobilnih naprav za izstrelitev. Ministrstvo tudi ni izdalo nobenih soglasij za izvoz tovrstne oborožitve iz Slovenije, niti za tranzit skozi Slovenijo.

po STA

KAKO JE PRAZNOVALA SLOVENIJA

(Nad. s 3. str.)

sednik SKD Lojze Peterle in predsednik SDS Janez Janša so predsedniku države Milanu Kučanu sporočili, da se ne strinjajo z izbiro imena prireditve ob 5. obletnici osamosvojitve in Dneva državnosti „Kons. 5“ in da zato izstopajo iz častnega odbora za priprave te prireditve.

Na tej proslavi na Trgu Republike je predsednik Kučan poudaril, da Sloveniji zadržuje korak za uspešno pot, na katero smo stopili v decembru 1990 s plebiscitom, tudi hotena notranja nasprotja ter težnje političnih strank, kadar si poskušajo podrediti in prilastiti državo, njene ustanove ter celo državne praznike. Po govoru predsednika Milana Kučana so se udeleženci proslave s trenutkom tišine oddolžili žrtvam vojne za Slovenijo. Proslave so se udeležili vidni predstavniki družbenopolitičnega, kulturnega in gospodarskega življenja države. Prireditve pa se nista udeležila prvaka SKD in SDS Lojze Peterle in Janez Janša.

Uradno sta proslavila praznik še Državni zbor in Državni svet (senat).

Liberalna demokracija Slovenije (LDS)

je Dan državnosti in peto obletnico osamosvojitve proslavila na Šmarjetni gori nad Kranjem. Predsednik stranke in vlade Janez Drnovšek je poudaril, da se je Slovenija uveljavila gospodarsko, na področju spoštovanja demokratičnih načel in človekovih pravic ter v mednarodnem okolju, k čemur je po Drnovškovih besedah odločilno vplivala prav LDS, ki je nosila breme dograjevanja države in njenega uveljavljanja v svetu.

Ob dnevu državnosti in peti obletnici osamosvojitve Slovenije so se v središču Ljubljane zvrstile razne prireditve. Na slovesnosti je v prostorih Magistrata ljubljanski župan Dimitrij Rupel priredil slavnostni sprejem, na Kongresnem trgu pa je mestna občina Ljubljana priredila osrednjo ljubljansko slovesnost na kateri je pozdravne besede izrekel predsednik ljubljanskega mestnega sveta Dimitrij Kovačič, župan v času osamosvajanja Jože Strgar ter predsedniki „pomladnih strank“ Lojze Peterle, Marjan Podobnik in Janez Janša.

Posebej prinašamo govor, ki ga je ob tej priložnosti imel naš prijatelj pesnik Tone Kuntner.

V treh tednih po vsej Sloveniji

Že četrto leto bodo med počitnicami prišli na obisk maturantje iz Kanade in Argentine. Prišlo jih bo približno 50 s tremi spremljevalci. Prva skupina (iz Kanade) bo na Brnik pripotovala 15. julija ob 12.55, druga 19. julija ob istem času, gostje iz Argentine pa bodo prišli 20. julija. V Sloveniji bodo ostali približno tri tedne; Kanadčani se bodo vrnili 5., Argentinci pa 14. avgusta.

V času obiska si bodo ogledali več slovenskih krajev in mest, sprejeli in pogostili pa jih bodo tudi župani in škofje. Na Brezjah se bodo srečali s kranjskim županom, v Mariboru z mariborskim škofom, na Obali s koprskim škofom... Mladi bodo med

drugim obiskali Bled, Škofjo Loko, Triglav (dva dni), Bohinj, Stično, Pleterje, Otočec, Žužemberk, Kostanjevica, Postojnsko jamo, Ptujsko goro, Teharje, Celovec, Celje, Maribor, Slovenj Gradec, Logarsko dolino, Vrhniko in sv. Višarje, kjer bo srečanje mladitih...

Obisk je pripravilo društvo Slovenija v svetu. Pot si bodo gostje plačali sami, obisk pa bodo sofinancirala nekatera ministrstva in sekretar za Slovence po svetu. Poslali so še nekaj prošenj za pokroviteljstvo, vendar odgovorov še niso dobili. Za sofinanciranje njihovega bivanja so zaprosili tudi mesto Ljubljana.

Ve. V. - „Slovenec“, 8. junija

O meji s Hrvaško

Slovensko ministrstvo za zunanje zadeve je 26. junija poklicalo veleposlanika Republike Hrvaške v Ljubljani Miljenka Žagarja in mu izročilo noto, v kateri Republika Slovenija zahteva pojasnilo v zvezi s pravilnikom o mejah v ribolovnem morju Republike Hrvaške. V noti slovensko zunanje ministrstvo izraža pričakovanje, da bo hrvaška stran suspendirala vse svoje pravne predpise, ki bi lahko prejudicirali mejo na morju in povzročili incidente ob državni meji. Slovensko zunanje ministrstvo je hrvaško stran poleg tega posebej spomnilo na dogovor, da se bosta obe strani vzdržali dejanj, ki bi lahko izzvala nas-

protno stran, še posebej tam, kjer meja med Slovenijo in Hrvaško ni določena ali pa je sporna, komentira STA. Slovenski veleposlanik v Zagrebu Matija Malešič pa se je v Zagrebu dva dni pozneje sestal s pomočnikom hrvaškega zunanjega ministra Bišćevićem. Ta ga je seznanil s hrvaškimi stališči v zvezi z uredbo o razdelitvi ribolovnih območij v Piranskem zalivu, zaradi katere je Slovenija hrvaškemu veleposlaniku izročila uradno noto. Hrvaška stran trdi, da uredba ne pomeni določanja mejne črte v zalivu, ter poudarja, da je pripravljena v konstruktivnem duhu nadaljevati pogovore o Piranskem zalivu.

O brutalnosti slovenskih policistov

Svet Evrope je v sredo 26. junija obsojil domnevno brutalnost slovenskih policistov in pozval vlado, naj poostri nadzor nad policijo, je poročal Reuter. „Več ljudi je povedalo, da so policisti ob aretacijah z njimi ravnali izredno grobo in jih pretepli s pendreki,“ piše v poročilu odbora za preprečevanje mučenja, ki deluje v okviru Sveta Evrope.

Minister za notranje zadeve Andrej Šter pa je na časninarski konferenci to vest t-

kovne agencije Reuter o zgroženosti nad brutalnostjo slovenske policije označil za „strokovno nekorektno“ ter se pri tem skliceval na sicer neuradno izjavo vodje oddelka za tisk in stike z javnostjo pri Svetu Evrope Jacka Hanninga, da se ograjuje od vsebine Reuterjeve vesti, ki v nobenem primeru ne odraža stališč SE in zaradi tega zanjo celotno odgovornost nosi britanska tiskovna agencija.

po STA

Slovenci v Veliki Britaniji

Slovenska emigracija v Veliko Britanijo se je priseljevala v treh različnih valovih. Priseljenci pred drugo svetovno vojno so bili iz vrst ekonomske emigracije.

Prevladovala je nekvalificirana delovna sila za delo v rudnikih in opekarnah. Zato sodijo med tradicionalne predele slovenske poselitve Wales, Rochdale, Bedford in Nottingham. Ni naključje, da je bila prva (in doslej edina) katedra za slovenščino v Veliki Britaniji v tridesetih letih ustanovljena prav na univerzi v Nottinghamu.

Drugi val je predstavljala povojna emigracija beguncev pred komunističnim režimom v Jugoslaviji. Med njimi je bilo precej vojnih ujetnikov, slovenskih fantov, ki so bili nasilno rekrutirani v nemško vojsko, potem pa so kot vojni ujetniki prišli v Veliko Britanijo in ostali za stalno.

Druga skupina političnih emigrantov je prišla med in po letu 1947. To so bili predvsem mladi fanti, ki zaradi vojne niso mogli končati šol in so zato v novem okolju morali prijeti za težaška in najslabše plačana dela. Po pripovedovanju pok. Dušana Pleničarja se je kljub borbi za preživetje ta skupina politično organizirala. Ustanovili so Slovensko katoliško misijo v Londonu, organizirali kulturne prireditve in izposojajo knjig po pošti. Tiskali so tudi brošure, med njimi Glas Triglava. Ti ljudje so danes stari sedemdeset ali osemdeset let in bodo spomine na to boleče obdobje slovenske emigracije ponesli s seboj v grob, če ne bo nikogar, da bi jih pravočasno zabeležil.

Na tradicijo te emigracijske skupine se navezuje tudi sedanje delovanje Slovenske katoliške misije v Londonu. Slovenski župnik Stane Cikanek izdaja bilten Bogoslužna sporočila. Druga publikacija, Pastoralni vestnik, pa je prenehal s smrtjo urednika, tiskarja Dušana Pleničarja. Tudi Svetovni slovenski kongres Konferenca za Slovenijo je rekrutirala svoje članstvo predvsem iz kroga povojne emigracije.

Tretji val Slovencev v Veliko Britanijo predstavljajo ekonomski priseljenci poznih petdesetih, šestdesetih in sedemdesetih let. Sem sodijo uslužbenci slovenskih firm, študentje, ljudje na občasnem delu in prenetljivo število mladih deklet. Ta so pri-

hajala že pred drugo svetovno vojno, v veliko večjem številu pa od petdesetih let naprej. Sprva so delale kot služkinje in bolniške strežnice, kasneje in do današnjega dne pa kot au-pair, otroške varovalke. Mnoge so ostajale, se poročile, osnovalale družine, se integrirale in se Sloveniji odtujile. Zelo malo njihovih otrok govori slovensko. Kot kaže, pa se od slovenske osamosvojitve in višjega statusa slovenske države ta trend spreminja.

Skupini britanskih slovenskih soproj, med njimi Slavi Miles in Bredi Wilkinson se je potrebno zahvaliti, da so pred dvajsetimi leti samoiniciativno osnovala slovensko šolo. Od takrat naprej učijo skupino slovenskih otrok iz širšega Londona jezika in kulture ob sodelovanju slovenskega ministrstva za šolstvo.

Najpomembnejši družabni dogodek na londonskem koledarju je vsakoletna Prešernova večerja v decembru. Z Zdravljico in potico se že več kot petnajst let zapored praznuje obletnico pesnikovega rojstva. Iz kroga Prešernovih večerij pa se je po osamosvojitvi razvilo Britansko slovensko društvo. To dobrodelno organizacijo vodi predsednik Keith Miles in skupina poverjenikov.

Slovenci v Veliki Britaniji so se izjemno integrirali v britanski življenjski običaji mešanih zakonov, sorazmerno majhnega števila (slovenski župnik je leta 1991 ocenjeval slovensko skupnost v Veliki Britaniji na 4000 duš, Keith Miles, predsednik britansko-slovenskega društva omenja število 1000-1500 ljudi), manj trpkega občutenja oddaljenosti Slovenije in drugačne strukture priseljencev.

Do osamosvojitve Slovenije skoraj ni bilo stikov med starejšo politično in mlajšo ekonomsko slovensko emigracijo. Med različnimi skupinami priseljencev je vladalo značilno nezaupanje kot posledica ideoloških, generacijskih in razrednih razlik. Vojna v Sloveniji je bila tisti katalizator, ki je iz posameznih interesnih skupin izobiljeval občutek skupne pripadnosti. Ponovno večanje politične polarizacije v Sloveniji v Britaniji ne odseva. Ideološke razlike ostajajo, vendar ne razdvajajo britanske slovenske skupnosti.

Jana Valenčič

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCI V ARGENTINI

Pok. Rozalija Klemenčič in Angelca Kolenc

RADENCI — Na kongresu, kjer so razpravljali o predlogu biosferne rezervata Drava-Mura, so obravnavali predvsem tematiko zaščite rek in njih izrabljanje. Največ je bilo govora o Muri, kjer bi ministrstvo za gospodarstvo hotelo dobiti blagoslov izvedencev za gradnjo jezov in hidroelektrarn. Zaenkrat tega ni, saj je ugotovitev delovne skupine, ki je preučevala to možnost, naklonjena prostemu teku Murinih voda.

LJUBLJANA — Na desetem svetovnem prvenstvu v plesni kombinaciji v švicarskem mestu Wettingenu je slovenski par Andrej Škufca-Katarina Venturini odnesel prvo mesto na tekmovanju med 34. pari iz ravno tolikih držav. V osmini finala sta bila izbrana v krog desetih parov, ki so se uvrstili v finalo. Kombinacija je skupek desetih plesov: v standardnih plesih (angl. valček, tango, dunajski valček, slow fox in quick step) nista imela najboljšega uspeha, vendar sta prekosila vse v latinskoameriških plesih (passo double, jive, samba, rumba in mambo).

VRŠIČ — Eden najbolj znanih slovenskih gornikov Stane Beljak-Štrauf se je smrtno ponesrečil med plezanjem na Mojstrovko. Kljub temu, da se je iskanja udeleževalo okoli dvesto gorskih reševalcev in planincev, so njegovo truplo s pomočjo lavinskih psov odkrili šele zadnje dni maja. Smrt ga je zalotila skupaj s soplezalko zaradi snežnega plazja. — V začetku maja sta v Nepal Vanja Furlan (30 let) in Tomaž Humar (27) v petih dneh v alpskem slogu preplezala severozahodno steno Ama Dablam (6828 m) in svoj dosežek posvetila pokojnemu Štraufu. Smer sodi med najboljše slovenske himalajske dosežke vseh časov. Njun podvig pridobi na veljavi tudi zato, ker so isti čas tri odprave skušale zavzeti Ama Dablam po običajni poti, a brez uspeha.

LIPICA — Državni zbor je sprejel zakon o Lipici s katerim so kobilarna, čreda konj lipicancev in razne umetniške zbirke, med njimi likovna dela Avgusta Černigoja, razglašeni za kulturni spomenik. Upravljal bo objekt javni zavod, ki mora skrbeti za rejo konj, pripravo kulturnih in športnih prireditev ter varovanje zavarovanega območja, država pa bo zagotavljala kritje možnega denarnega primanjkljaja. Zakon tudi štiti čredo avtohtonih plemenskih lipicancev, ki jo sestavlja šest originalnih linij žrebcev (pluto, conversano, napolitano, favory, maestoso in siglavy) ter šestnajst klasičnih rodov kobil.

LJUBLJANA — Inštitut za raziskovanje medijev je izdal prvo številko Mediana STM — Slovenski tiskani mediji v letu 1996. V njej so podatki o 656 časopisih (izdajatelj, oglaševalec, cene oglaševanja, format, naklada), ki izdajajo vsaj enkrat na leto skupno pet milijonov izvodov. Podatke so zbrali na podlagi vrnjenih vprašalnikov, evidentiranja v prodaji, registriranja v uradu za informiranje ali pa obveznih izvodov v Narodni in univerzitetni knjižnici.

LJUBLJANA — Kirurška gastroenterološka klinika Kliničnega centra bo med prvimi v Evropi uporabljala avtomatski endoskopski sistem za uspešno nastavljanje optičnega instrumentalnega. Preprosto povedano je to robotska kirurška roka, ki bo znatno pomagala skrajšati čas operacije.

MARIBOR, LJUBLJANA — Obe slovenski univerzi sta dva dni stavkali. Stavkajoči so pozivali vlado naj izboljša plače na univerzah, naj bolje uredi materialni položaj tako univerz kot visokih šol in drugih znanstvenih zavodov. Stavka je imela različne učinke. Čeprav jo je podprlo okoli devetdeset odstotkov zaposlenih in sta jo podprli tudi študentska parlamenta, so ponekod prekinili delo za kako uro, drugod pa za ves dan.

LJUBLJANA — Študentje romanistike na Filozofski fakulteti imajo že trinajst let gledališko skupino z imenom Les Théâtres. Letos so pripravili Molièrovo komedijo Žlahtni mešan (v francoščini) in z njo prejeli nagradi na predstavah v Krakovem in Strassbourgu. Zdaj so se predstavili tudi na domačem odru; režiral je Primož Vitez.

KOPER — V noči 20. maja je toča prizadela razne nasade na slovenski obali. Kot lesniki debela toča je prekrila tla in prizadela mlade poganjke sadnega drevja in vinske trte, veliko škode pa naredila na solatnih in zeljnatih glavah, sadikah paradiznika, buč, bučk in kumaric.

TRNOVO OB SOČI — Na planini Zatreška nad Trnovim ob Soči so postavili posebne ograje, ki naj bi varovale črede pred napadi rjavega medveda. Napravo, ki je podobna električnem pastirju, je plačala italijanska sekcija svetovne ustanove WWF, ki si prizadeva, da bi se slovenski medvedi spet naselili na območju Furlanije Julijske krajine in Trentina. Slovenija je edini potencialni vir za ponovno naravno naselitev medveda v vzhodnih Alpah.

OTOČEC — V vasi Gumbrek živi družina Novina, ki je pred sedmimi leti začela nastopati v dobrobit bolnih otrok. Oče je že osemnajst let stoodstoten invalid, a je pred enajstimi leti začel učiti svoja sinova na instrumente. Oče igra kitaro, sin Marijan na klaviature, drugi sin Borut pa na bas kitaro, trobento ali kontrabas. Triu se včasih pridruži najmlajši Tomaž z igranjem na blokovo flavto. Igrajo stare slovenske pesmi, country uspešnice, narodnozabavne pesmi, pop in pa tudi skladbe, ki so jih sami skomponirali. Njihovi koncerti po Sloveniji imajo skupni naslov Samo življenje za druge je vredno življenja. V sedmih letih so odigrali okoli sto dobrodelnih koncertov in zbrali skoraj trideset tisoč nemških mark, s katerimi so bili nakupljeni razni pripomočki za bolne otroke.

LJUBLJANA — Ker postaja slovenski turizem vedno bolj odvisen od domačih gostov, sta sekretariat za urizem in Center za promocijo turizma pripravila akcijo z imenom Imejmo se fajn. Z njo naj bi vzpodbujali Slovence, da bi šli na počitnice in to v slovenske turistične kraje. Raziskava med tisoč vprašanih je pokazala, da 27,2% anketiranih navadno ostane doma, 13,6% pa letos sploh ne namerava nikamor.

NOVA GORICA — Na Soči bodo zgradili dve novi hidroelektrarni ne da bi bistveno posegli v naravo. Hidroelektrarni bosta vzporedni z že obstoječima (petdesetletnima) hidroelektrarnama Doblar in Plave. Dograjeni naj bi bili do leta 2001 in na leto proizvedli 315 GWh, predvsem v konični porabi električne energije („consumo en horas pico“).

PORTOROŽ — Kljub nekaterim zapletom zaradi lastninskih pravic in dolgov katamaran Prince of Venice tudi letošnje poletje prevaža iz Portoroža v Benetke predvsem slovenske turiste. Predvidevajo, da bo letos prepeljal ok. 23.000 potnikov, ki si mesto na vodi ogleda v enem dnevu.

PIRAN — V piranskem Mestnem arhivu so našli prepis testamenta, s katerim je švicarski državljani Antonio Caccia zapustil vsa zemljišča na Savudrijskem polotoku piranski občini. Caccia je bil doma v Piranu in umrl februarja 1893. V testamentu so imenoma zapisani kraji, ki jih zapušča piranski občini: Sv. Peter, Mazzarie, Corona, Medeghia, Borozia, Valfontana, Alberti in Monte. Podedovano premoženje je po mednarodnem pravu neodtujljivo, zato bo lahko imel dokument važno vlogo pri dokončni določi morske meje med Slovenijo in Hrvaško. Originalni dokument hranijo v arhivu v Švici.

Vse prepogosto sega smrt v našo srenjo. Dne 12. junija je po dolgotrajni bolezni v starosti 95 let umrla gospa Rozalija Klemenčič roj. Sitar, bolj znana kot Klemenčičeva mama. Pokojna je bila doma v fari Dobrova pri Kropi na Gorenjskem. Poročila se je z Vinkom Klemenčičem iz Kovorja pri Trzihu, v zakonu sta imela sedem otrok. Vojna leta, okupacija in boljševska revolucija je zahtevala nedolžne žrtve. Očeta sedmih otrok so ubili, ker se ni strinjal s komunističnim nasiljem. Mati in otroci so morali ob koncu vojne od doma, da so si rešili življenje. Po raznih taboriščih na Koroškem so med drugimi prišli leta 1949 v Argentino, kjer so se naselili na tem delu predmestja. Sinovi in hčere so se poročili in ustvarili svoje družine, mama pa je živela in dočkala visoko starost pri hčerki Heleni in Gričarjevem domu.

Na posledicah operacije pa je isti dan umrla gospa Angela Kolenc roj. Plahuta stara 53 let. Rajna je bila rojena tukaj v Argentini, kjer so se naselili njeni starši že pred drugo svetovno vojno doma s Primorske. Zapušča moža Lojzeta in hčerko Sonjo.

Na mrtvaškem odru sta ležali skupaj v našem Domu, kjer je bila naslednji dan pogrebna maša, katero je opravil dr. Jure Rode s somaševanjem Francija Cukjatija ob veliki udeležbi sorodnikov in rojakov.

Po maši je krsto pok. Angele spremljal na pokopališče Boulogne Franci Cukjati, na pokopališču v Olivosu pa je opravil pogrebne molitve za rajno mamo dr. Jure Rode.

Vsem številnim žalujočim izrekamo globoko sožalje, iskreno sožalje pa izreka tudi Svobodna Slovenija, saj sta bili obe nanjo naročeni in sta jo radi brali.

Domobranska proslava v Mendosi

Minilo je petdeset let, kar so po izdaji Angeležev odvažali na vojaških tovornjakih slovenske domobranci iz Vetrinja na Koroškem v roke partizanom-komunistom v strašne muke in smrt.

Teh trpkih dni smo se spominjali dne 2. junija pri sveti maši, ki jo je daroval naš dušni pastir Jože Horn za vse slovenske žrtve revolucije, katerih se je spominjal tudi v pridigi ter se ginjen spomnil tudi svojega očeta Petra Horna, komandanta primorskih domobrancev, ki je bil velik domoljub a ne izdajalec, kar tudi domobranci niso bili.

Po končani sv. maši smo se zbrali na igrišču pred Domom, kjer je bila izobešena argentinska zastava in slovenska na pol droga. Poleg te je bila še zakrita spominska plošča. Vsi smo zapeli domobransko pesem „Oče, mati, bratje in sestre“, nakar sta nekdanja domobranca odkrila ploščo, ki je pritrjena na marmorno svetlo dekorativno ozadje. Na vrhu je dodano pojasnilo v

španščini in pod tem bronasta plošča s posvetilom pobiti slovenski vojski. Po odkritju je napovedovalec prosil navzoče za minutni molk v počastitev žrtev, nakar je društveni predsednik inž. Jože Šmon v govoru poudaril pomen spominske plošče, ki naj ostane v trajen spomin nam in zanamcem na žalostne dni v slovenskem narodu.

Pomaknili smo se v dvorano. Pred odrom je bila na katafalku domobranska kordarda, na levi razpelo, na desni slovenska zastava. Pevski zbor je v spomin nasilne vrnitve naše slovenske vojske zapel Koroško pesem v spomin na kraj, od koder so odvažali angleški tovornjaki naše fante in može: Rož, Podjuna, Zila.

Pesnik dr. Tine Debeljak je leta 1946 v prividu zapel pobiti vojski žalno Črno mašo za pobite domobranci. V izvlečku so jo predvajali mladi v zborni deklamaciji. Recitator Stin Jože je uvedel pesnitev in zbor mladih je v ozadju po ojačevalcu spremljal recitatorja in kot ljudstvo odpeval, kar je učinkovalo slovesno ob daritvi.

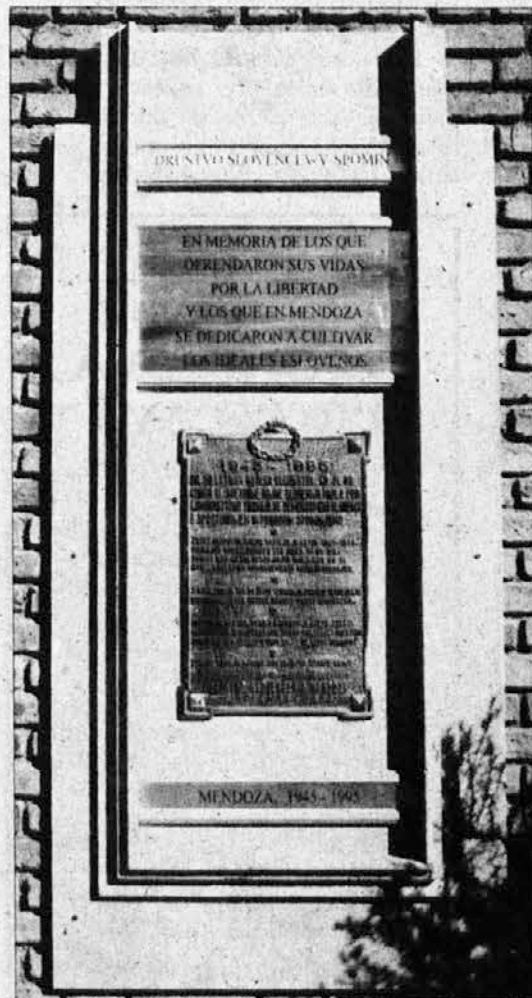
O, kraj Vetrinj... Nepopisna žalost se je tedaj zgrnila nad vetrinjskim poljem. Slovenske fante in može po groznih mukah pobijajo in padajo v brezna, tankovske okope in rudniške jaške. Mnoga morišča so nam znan, a ne še vsa. Slovenska zemlja je orošena z mučeniško krvjo. O, kraj Vetrinj, je turobno odmevala pesem zbora. Marsikomu se je orosilo oko.

Pesnik France Papež, ki je pred nedavnim umrl v Buenos Airesu nam je zapustil ciklus pesmi iz svojega življenja: „Dva svetova“. Poslušali smo izvleček. Doživljal je revolucijo kot partizan-mobiliziranec in domobranec-prostovoljec. V pesniškem opisu nas je povedel na slovensko zemljo in nje gozdove, kar je doživeto podajala prof. Marija Fink Grntalova.

Pesnik nas je povedel v našo prelepo Slovenijo, mi pa ostajamo v Sloveniji v svetu, kamor nas spremlja s pesmijo dr. Marko Kremžar. Za ključek je zbor zapel njegovo Slovenija v svetu. „Kjer sin je tvoj, tam si Slovenija“.

Ves potek proslave je pohvalno uspel in navzočim zapustil žalni spomin na tragične dogodke pred petdesetimi leti na slovenski zemlji leta žalosti 1945.

Hirschegger

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije oseo-integrirane; sredi v petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadst. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJON N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12-

Poravnajte naročnino!

Slovenski krščanski demokrati

Ob bližajočih se volitvah vabijo člane in prijatelje na

informativni sestanek

14. julija v Slomškovem domu v Ramos Mejiji

21. julija v Slovenskem domu v Carapachayu po sv. maši.

Vabi odbor

VABLJENI

Slovenska kulturna akcija vabi:

vse kulturno čuteče, v umetnost ali znanost usmerjene rojake, predvsem mlajše, da se ji približajo in povedo svoje mnenje, svoje težnje in probleme v iskanju možnosti za uveljavitev v kulturnem ustvarjanju.

Marijan Eiletz (tel. 662-1623)

Vinko Rode (tel. 242-8061)

Andrejka Papež, referentka za mladino (tel. 766-3529)

Slovenska kulturna akcija

Adriana Omahna SLIKARSKA RAZSTAVA

Otvoritev v soboto, 6. julija, ob 20 v mali dvorani Slovenske hiše. Razstava bo na ogled še v nedeljo, 7. julija od 10.30 do 12 in od 16 do 19.

Ob 25-letnici

Mladinskega pevskega zbora San Justo

vas vabi Slovensko dušno pastirstvo na

KONCERT,

ki ga bo zbor izvajal v Slovenski hiši v soboto, 13. julija, ob 20.30.

Prisrčno vabimo vse, ki radi poslušate in podpirate naše petje.

NE hodite od banke do banke,

NE iščite najvišjih obresti med oglasi raznih časopisov!
ČE mislite na ugodno naložbo, se boste končno znašli v

SLOGI.

Pozanimajte se!

V SLOGI JE MOČ!

INFORMACIJA SDS

Kljub odločitvi ustavnega sodišča se z razpisom referendumu zavlačuje z vsemi sredstvi

Ustavno sodišče je odločilo v zvezi z zapleti okrog treh zahtev za spremembo volilnega sistema, o katerih naj bi slovenski volilci odločali na referendumu. Stvari so se začeli zapletati, ko so socialni demokrati marca letos vložili pobudo za spremembo volilnega sistema, s katero so predlagali dvokrožni večinski volilni sistem. V trenutku sta se pojavila še dva predloga — predlog poslancev in predlog državnega sveta, ki z manjšimi popravki pravzaprav ohranja sedanji, do nerazpoznavnosti zamagljeni volilni sistem. Na nedorečenost zakona o referendumu, ki to dopušča, so ves čas opozarjali socialdemokrati, ki so po zakonu morali zbrati najmanj 40.000 podpisov volilcev, da je njihova pobuda postala enakovredna zahtevi poslancev oz. državnega sveta.

Ustavno sodišče je tako v ustavno pre-sojo dobilo zakon o referendumu in odlok državnega zbora o razpisu zakonodajnega referendumu za volitve po zahtevi 35 poslancev. Ustavno sodišče je po dolgotrajnih

in napetih razpravah odločilo, da se vsi trije referendumski izvedejo na isti dan, da je zadnji rok za razpis referendumskega dne, ko poteče rok za razpis vlozene zahteve (23. junija) in da bo državni zbor v odločitvi vezan na izid tistega referenduma, ki je dobil največji odstotni delež glasov ZA v celotnem številu volilcev, ki bodo glasovali na posameznem referendumu.

Ta odločitev je v javnosti močno odmevala, saj so mnogi, zlasti predstavniki in glasniki LDS in ZL (nekdanji komunisti, očitali sodišču vmešavanje v zakonodajno oblast in celo dajali navodila državnemu zboru, kako naj odločbo sodišča tolmačijo. Predsednik državnega zbora Jožef Školč (LDS) je takšna navodila dosledno spoštoval in ignoriral odločbo najvišjega pravosodnega organa v državi ter do roka t.j. 23. junija ni sklical izredne seje parlamenta, na kateri bi poslanci določili datum za vse tri referendume. Socialdemokrati, ki so na posebni tiskovni konferenci opozorili na samovoljo predsednika državnega zbora in kršitve pravne države, so dejali, da 40.000 podpisnikov pobude za spremembo volilnega sistema v takšni državi nima pravnega varstva. V državi tudi ni institucije, na katero bi se bilo moč obrniti za zaščito ustavnih pravic, saj očitno tudi odločitve ustavnega sodišča v Sloveniji ne veljajo nič.

LJUBLJANA — Visokohitrostna železnica, ki bo povezovala evropski vzhod in zahod, naj bi peljala tudi skozi Slovenijo. Za drugo traso pa se potegujejo avstrijske koroške in štajerske oblasti in gospodars-

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Redacción:

Antonio Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 6. julija:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SKA: Otvoritev slikarske razstave Adriane Omahna.

NEDELJA, 7. julija:

Slovenske osnovne šole v Argentini: Alojzijevega proslava ob 16 v Slovenski hiši.

SKA: Slikarska razstava Adriane Omahna.

Koline v Hladnikovem domu v Slovenski vasi. Pričetek ob 12.30 uri.

ČETRTEK, 11. julija:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije.

PETEK, 19. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta v prostorih Zedinjene Slovenije.

SOBOTA, 20. julija:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. julija:

Obletnica Hladnikovevega doma v Slovenski vasi.

tveniki, ker pravijo, da bi brez železnice ostali odrezani od najpomembnejših prometnih povezav v Evropi. Njihovim načrtom pa se upirajo avstrijski zaščitniki narave in okolja.

V 85. letu je 30. junija umrl v San Martinu naš dragi mož, oče, brat in stric, gospod

Jože Košir

Pokopan je bil v San Martinu 1. julija. Zahvaljujemo se vsem, ki so pokojnika prišli kropiti, ga spremili na zadnji poti in nam izrekli svoje sožalje. Priporočamo ga v molitev!

Žalujoci: žena Marija C. Espeche, otroka Teodora in José, v Argentini sestra Kati Potočnik, v ZDA brat Miha in sestra Rezi Gerkman, v Sloveniji sestra Tončka Golob in Helena Romšak z družinami

Slovenske osnovne šole v Argentini

V nedeljo, 7. julija,

ALOJZIJEVA PROSLAVA

- ob 16. uri sveta maša za pokojne katehete in učitelje
- po maši pred spomenikom poklon žrtvam revolucije in vojne z molitvijo, besedo in pesmijo
- nato v dvorani igra

Franceta Bevka
BEDAK PAVLEK

v izvedbi sedanjih in nekdanjih učencev Jurčičeve šole in v režiji Metke Slabe.

Vstopnina: za otroke 2 pesa, za odrasle 4 pese.

Vsi šolarji, njihovi starši in drugi rojaki iskreno vabljeni!

Vabi šolski odbor ZS